

Αὐτὰ τῆς λείει ὁ Ντερτιλῆς, κι' ὁ πόνος του τὸν πνίγει.
 ποῦ πουθενὰ παράθυρο δὲν φαίνεται ν' ἀνοίγῃ.
 Καὶ ἴσ' τὴν ἀπελπισία του τί θέλει ἀπογίνει,
 μιὰ χουφτ' ἀφιόνι καθαρὸ ἔξαφνα καταπίνει.

Τὸ εἰδύλλιον τοῦτο γράψας τὴν ἐπιούσαν ἐπὶ παύσου ὁ εὐ-
 φυῆς ποιητὴς ἐνεχείρισε πρὸς τὴν Καλλιόπην Σπ. Παπαλεξο-
 πούλου, ἧς ἦτο προσφιλέστατος ἀνεψιὸς ὁ ὑποτιθέμενος ἦρω.

Μ. Γ. ΛΑΜΠΡΥΝΙΔΗΣ

Η ΕΛΕΝΙΩ

Ἡ τρελλοκόρη Ἐλενιώ,
 τῆς γειτονιᾶς τῆς τὸ καμάρι,
 κλείνει τὸ μάτι ἔς ἓνα νειό,
 καὶ ἔς ἓνα γέρο ξεκουτιάρη.

Ὁ νειὸς τῆς δείχνει ἀγκυλιὰ
 μὲ ῥόδα, νειάτα καὶ γλυκάδες·
 κι' ὁ γέρος κάτασπρα μαλλιά,
 μὰ καὶ πολλοὺς πολλοὺς παρᾶδες

Κι' αὐτὴ τὸ νέο μιὰ θωρεῖ,
 καὶ μιὰ τὸ γέρο ξεκουτιάρη,
 μὰ καὶ τοὺς δυὸ τοὺς λαχταρεῖ,
 καὶ θέλει καὶ τοὺς δυὸ νὰ πάρη.

Κ' ἔτσι τὸ γέρο μιὰ φορὰ
 παντρεύεται ἢ Ἐλενιώ·
 πέρνει τοῦ γέρον τὸν παρᾶ,
 μὰ δὲν ἀφίνει καὶ τὸ νειό!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΗΣ